

Ἄλλ' αἴφνης γλυκεῖα φωνὴ τὸν καλεῖ,
καὶ σώζει· καὶ θάλπει αὐτὸν, σὺ καλὴ
Φιλόπτωχος ὦ Ἀδελφότης.

ΕΙΚΩΝ Γ'.

Ἀσπλάγχχνως ἐντὸς τῆς σπυριῖδος τεθὲν
τὸ ἔκθετον, νύκτωρ εἰς θύραν ῥιφθὲν
ἐν μέσῳ βροχῆς καὶ ἀνέμου·
θρηνεῖ, κλαυθμηρίζει, τὸ τάλαν ῥιγοῖ·
Θεέ μου! εἰς γόους αὐτὸ θὰ πνιγῇ·
Ἰὼ ἴλεως ἔσο, Θεέ μου!
Τὸ ἔκθετον βρέφος ἐσώθη, πλὴν Τίς
αὐτοῦ ὁ προστάτης, ὁ συντηρητής;
Φιλόπτωχος σὺ Ἀδελφότης·
πτωχοῦς, ἀσθενεῖς καὶ φιλέργους πονεῖς
καὶ κάμπτει πασχόντων Σὲ ἦχος φωνῆς
ἐκθέτων βρεφῶν ἀθωότης.

ΕΙΚΩΝ Δ'.

Ἰὼ! ἴδετ' ἐκείνην ἐκεῖ τὴν μικρὰν!
Τὴν θύραν τοῦ οἴκου τῆς κρούει μακρὰν.
Ἐκεῖ τὴν προσμένουσι πόσοι!
Τὸ κέρδος τῶν κόπων αὐτῆς ἐν χαρᾷ
κομίζει· νομίσματα εἰν ἀργυρᾷ
αὐτὰ τῇ μητρὶ τῆς θὰ δώσῃ. . .
Καὶ ἄρτος ἰδρωτός, καὶ ἄρτος τιμῆς
ἰδοῦ ἠγοράσθη. Αἰτία ὕμεις,
Φιλόπτωχοι, δέσποιναί, εἶσθε.
Ὡ! πόσων μητέρων πτωχῶν ἐν σιγῇ
τὸ πνεῦμα ἀπαύστως ὑμᾶς εὐλογεῖ,
καὶ σώτῃται πόσων καλεῖσθε!